

KIJEC (13) *sb m*

e jasne.

sg N kijec (2). *♦ A kijec* (5). *♦ I kijc(e)m* (4). *♦ pl N kijce* (1). *♦ A kijce* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Aug. od „kij” ‘kawałek drewna, pręt, laska’ (13) :

Zwrot: »tłuc kijcem« (1): bo ieden chodźi od domu do domu tłukąc kiycem we drzwi *BielKron* 464v.

a. Jako rodzaj broni (być może w niektórych przykładach chodzi o krótką żelazną buławkę używaną zwłaszcza przez Mazurów); clava Mącz; clava ferrea brevi manubrio Cn (12) : *Mącz* 56a; To iáko Mázur kijec zá pásem chowamy. *RejZwierc* 245v; Obrałem też z żołędziem kiiec gránowity; Kulę w rękę/ hárkábuz z prochnownicą ryty. *WyprPl* Bv, C3v; káždy dławił fwego/ Tego kiycem/ tego záś kulą podle niego. *KmitaSpit* B4.

W połączeniach szeregowych (2): co iednobi mieli wręku bądź miecz bądź kiyec/ bądź buławę/ tedi tym zápamyętawhy fie karzą *GliczKsiąż* G3v; *RejWiz* 167v.

Zwrot: »by kijcem ugodzić« (1): Ale iż wedle woley iego nic nie chodzi/ Pátrrze gdy go by kiycem ni fám wzwie vgodzi. *RejWiz* 131.

Wyrażenie: »rogaty kijec« = *alcides Calep* [szyk 2 : 1] (3): Sceptrum dzyerży rogáte/ by rogáty kijec *RejWiz* 166v; *RejZwierc* 139v; *Calep* 18a.

W przen (1) :

Zwrot: »kijcem tłuc się« (1): Ale niewiem przecż tego wśzyfcy nie baczymy/ Iże fie fámi márníe tym kijcem tłuczemy. *RejZwierc* 245v.

Cf KIJ

KW